

ګولمېک
له ره ورسې فولکلوري
ګورده واري

کتیبي ګولیک له ره ورسې فولکلوري ګورده واري له بهر ټیښکی هلسه ګانګان دا

○
عومر ټیبراهیم عزیز
○

بینوه، نه ګر خوشی به ګاری نه هینابن: به لام من لهو
باومره دام خوی جووتیاری و سهپانی و بګره کارمکانی
تری لادینی هممو کردوو سهری زور باش ټیان
د مردمچي.

نه وویانه ی باسماں کرد هوی به پیزی و به نرخی
به ره مه که به تی و تینویتی و شهیدایشی له لایه کی ترهوه بونه ته
هوینی هم به ره مه فولکلوري به، له ګل نه و مشدا، هم
به ره مه فولکلوري به ی ماموستا «داود»، هممو به ره مه میکی
تری ویزه یی بی کم و کوری و ناته و اوای نابیت، نیمه ش له
میانی هم هلسه ګانګان نه داهول ددهمین لایه نی چاک و خهراپی
دهست نیشان بګین، به شپوهی کی زانستی و بابه تیانه ی دور
له مه سه له ی خوی به تی.

هلسه ګانګانیش: واتا کرداری دهست نیشان کردن و چاره

هم به ره مه فولکلوري به، له نووسینی ماموستا «داود»
محمد شړول، مو، نوبه ره به ره مه می به، به یارمه تی،
همینداری به تی ګشتی روشنبری و لوان ی ناوچه ی
ګوردستان له چاپ دراوه، نووسه سرکه وتینکی چاکی
به دست هینا مو، زیرمکانه بابه ته کانی شیکردوته مو، به
زمانیکی پارای ګورده واری یانه رسته کانی رازاندوته وه؛
زارا مو ووشه کانی خوی له خوی دا فهره نګیکه بو
نووسه رانی ګورد به ګشتی و، هونه رو چیروک نووس و
رومان نووس و هونه رهنه دانی تر به تایی به تی.

نووسه زور و مستایانه و شه کانی له جیګای خویاندا
به کارهینا ون، هوی هم و مستایی و زیرمکی به یشتی
د ګه ریته وه سه نه وه که نووسه ګوره ده شته کی به و،
زور بهری هره زوری نه و کهل و په له ګشتو کالیانه ی

سەرکردن دەرگرتنەوه.

ئیمە سەرمتا لایەنە چاکەکانی دەست نیشان دەکەین ئینجا لایەنە ناتەواوی یەکانی، بەپێی تواناو لیزانینمان چارەسەریشی بۆ دادەنێن.

یەكەم: لایەنە چاك و سەرکەوتووەکانی کتێبەکه:

ا- بەرگی ئەم کتێبە لەگەڵ بابەتەکانی ناووەهێ ئەم بەرھەمە فولکلۆرییە زۆر جوان دەگونجێت و، پەيوەندیەکی راستەوخوی لەگەڵ باسەکاندا ھەیە.

ب- لە لاپەرە (٦)، لە ژێر ناوینیشانی (پیشکەشە) دا نووسەر ئەم بەرھەمەیی خۆی بەسێ جۆرە کەسان پیشکەش کردووە، زۆر زیرمەکانەیی ھەڵی بژاردوون، لەسەرمتادا بە منداڵانی خۆیەو دەستی پێ کردووە کە دەلیت: «پیشکەشە بەو شەش نێرینەو سێ مینەکانم کە دەبێ تا ئەو رۆژەیی گری لە کفەنەکانیان دەدەن، لە توخوبی رێرەو رێبازو خزمەتی نەتەووە نیشتمانیان لاندەن».

لە خاتی دووھم دا دەلی: «پیشکەشە بەو نەوہ داھاتوانە لە نێو مێ کە دەبێ ئەوانیش چەند کون و کە لە بەری وولاتە کەمان ھەبە پشکنن و باوک و باپیرانیان ھەناسەسوارو جێ لەق بکن تاوھکوو راستە رھوسەیی کە لە پووری کوردھواریان بۆ بربکەن». لێرەدا لەگەڵ ئەم پیشکەش کردنەیی دا ئامۆزگاری نەوہی داھاتووی کردووە بۆ گرنگ پێدانیان بەو سامانە نەتەواپەتیە لەبەن نەھاتووەی باووباپیرانمان، کە خۆی لەخۆی دا داواکارییەکی پەسندو بەجێیە.

خۆ خاتی سێیەمی ھەر باس ناکرێ، بەم جۆرەیی خواروھە پیشکەشی، کردوون و نووسبوو دەلیت: «پیشکەشە بۆ ئەو کەسانەیی کە عودالی نووسینی کە لە پوورو داب و نەریتی کوردھوارین. کە ئەوانیش دەبێ نیفۆی دەرپنە سپیەکانیان سێ چوار قەف بە لای دەرھوہ وەرگێرن.

وھک خۆ ئامادەکرانی قورکاری پایزی، مەبەستی ھەرە سەرھکییان دیتنەوہی یەكەم بناغەو قورپەستی بنیات نانی شارستانیەتی کوردھواری بیت».

ج- لە لاپەرە (٧-٢١) لە ژێر ناوی «پیشکەشی، دا، پیشکەشی بەکی تێو تەسەلی زۆر بەتەم و خەستی نووسبوو بە جۆرێک کە

خویندھواری کورد لە خویندەنەوہو تام و چیژ وەرگرتنی ھەر تێر نابن و، بەھێج جۆرێک ھەست بە ھەراسانی و بێ زاری ناکەن ھەرچەندە پیشکەشی بە کەش دەریژە، بەلام ئەوھندە وشەیی رەسەنی کوردھواری بەمانا و جوان و بەجێ و رێک و پێکی بەکارھیناوە بەتوبی سێ بارھو چوار بارھە بکەیتەوہ ئینجا ئەگەر لە خویندەنەوہی تێر ببیت!!

ھەر بۆ نمونە چەند وشەییەکی جوانی ناو ئەو پیشکەشی بە دەخەینە پیش چاو، لەوانە: «ھۆزەبانە، ھەلوئکە، بەردەسێر، سەررەن، رەباس، ساتمە، مرومۆ، تەترە، فرچک، ھورینە، حالۆری، پاشۆل و...» سەدان وشەیی تری واتادار.

ماموستا «داود» لە پیشکەشی بە کەیی دا بەوھش نەوھستاوہ بە لێکو وھک جوگرافی ناسیک چەندان ناوچەیی کوردستانی ناو ھیناوە، لەوانەش: «ناوچەیی سۆران و بادینان و دەشتی بیتوین و شارھزوروقەراج و کەندیناوەو زورگی زورگەزراو زەرگەتەن و جیای دیدھوان و بەنی حەریرو سپیک و گە لالەو حاجی ئۆمەران».

خۆبای ئەو پەندە زۆرو جوانانە ھەرناکرێ کە لە جینگای خۆی دا بەکاری ھیناون، لەوانە: «کەس لە پێرێ نەبوویتە کورێ» «بە دەستی خۆت، خۆت نەخورینی خورشتت دا، نامرکی» «گیا لەسەر پنجی خۆی دەوێتەوہ یا شین دەمبیتەوہ»، «قسە ھاتە روو نامینی ئەرجوو»، «قسە ھەزارە دووی بەکارە»، «چ لە ناو مەنجەل بیت ئەو دیتە ئەسکو»، «شەوت مائە مزگەوت بەتالە»، «نان ئەو نانە ئەمڕۆ لە خوانە»، «گیا ئەمە یە بە دەمی بزنی خۆشبیبت».

بێجگە لەم لایەنە خۆ لایەنی ئاسمانەوانیشی فەرماویش نەکردووە، ئەوھتا ناوی «حەفەتەوانە و گە لاویژو کاروان کوژو پێروو تەرازوو کاکیشانی، ھیناوە لەگەڵ ناوھینانی «کەژو حیساب راگرتنی «کەژو مێم و ئۆغەن و پیت و پالۆزو بەندو بەندەرخەو پیرەژن و... ھتد».

د- لە لاپەرە (٢٦، ٢٧) ی ئەم پیشکەشی بە دا لە ژێر ناوی «مەبەستی لە خێرکەنەوہی کە لە پوورو ئەوہی» بە (٦) خاتی گرنگ سوودی کوژکەنەوہی کە لە پووری کوردی روون کردووتەوہ، لەوانە:

۱- گێرانهوهی زیندووکردنهوهی رهسه نایهتی رابردووی ژبانی ئەم کۆمهله له هه‌موو پارێک دا، وه‌کو: په‌روه‌ده‌و نایین و زانستی و کارو کرداری داب و نه‌ریت.

۲- ژینه‌وه‌و به‌کاره‌ینانی چه‌ندین وشه‌ی ساغ و ره‌سه‌ن له‌ زمانێ زگماکی کورده‌واری و ده‌وله‌مه‌ندکردنی گه‌نجینه‌ی زمان.

۳- زیندووکردنه‌وه‌ی چه‌ند کرداری پیشه‌سازی ساده‌ له‌ کاری جۆلایی و به‌ره‌مه‌کانی جاجم و دووگرده‌و به‌رمال و په‌شمه‌و کری زانک و چۆغه‌ی جۆراو جۆری میزانی کورد.

ه- له‌ لاپه‌ره (۲۸ تا ۳۱) ی ئەم پیشه‌کی‌یه‌ نووسیه‌یه «کاره‌کانی په‌ره‌سه‌ندنی خه‌رکه‌نه‌وه‌ی که‌له‌پووری کورده‌واری»، زیره‌کانه‌ چه‌ند لایه‌نیکی روون کردۆته‌وه‌و چه‌ند داواکاریه‌کی به‌جی‌ی خستۆته‌ روو، له‌وانه‌:-

۱- له‌لایه‌ن میریبه‌وه‌:- ا- داوا له‌ میری بکه‌ین بۆ رینگادان به‌ کردنه‌وه (کۆمه‌لێکی که‌له‌پووری کورده‌واری).

ب- کردنه‌وه‌ی مۆزه‌خانه‌یه‌کی گه‌وره، له‌ شوێنیکی کوردستان.

ج- به‌خشینه‌وه‌و نارده‌نی چه‌ند دیاریی که‌له‌پووری جوان و لێومه‌شاهه، بۆ چه‌ند مۆزه‌خانه‌کانی ناو وولات و ده‌روه‌ به‌ناوی که‌له‌پووری کورده‌واری.

۲- هه‌ول و یاره‌تیدانی میله‌ته‌ هه‌ریه‌ک له‌ راسته‌خۆی: چ له‌ لایه‌ن مامۆستایان و قوتابیان‌وه‌ بێت، یا له‌ لایه‌ن هونه‌رمه‌ندان و خاوه‌ن کارگه‌چی و جۆلایه‌کان و برا وه‌ستاکانی دیوارو خانووبه‌ره‌ دروست که‌رمه‌کانه‌وه‌ بێت.

و- له‌ لاپه‌ره (۲۲) دا باسی «ره‌نجبه‌ر گرتن و مه‌رجه‌کانی» و له‌ لاپه‌ره (۲۴-۲۵) دا «په‌سپۆری و کارچاکی جوویتیاری ئه‌مانه‌ بوون» و، «جوویتیاری ناپه‌سند» به‌تێرو ته‌سه‌لو ریکی‌یه‌وه‌ ئه‌ولایه‌نانه‌ی روون کردۆته‌وه‌، وه‌کو ئه‌وه‌ی یه‌کێک بووبی له‌و ره‌نجبه‌رانه‌و، چه‌ند جاری به‌ره‌نجبه‌رایه‌تی گێرابی وای بۆ چوووه‌ مه‌به‌سته‌کانی پێکاوه‌.

ی- له‌ لاپه‌ره (۲۵) دا، ناوی مانگه‌کانی کوردیی له‌ مه‌رزمانی سالدادا بلاوکردۆته‌وه‌، چونکه‌ ئەم مانگانه‌ په‌یوه‌ندیان به‌ چاندن و تۆوکردن و ره‌نجبه‌رگرتن و کاری تری کشتوکالی راسته‌وخۆوه‌

هه‌یه، بۆیه ئەم لایه‌نه‌شی له‌بیر نه‌کردوووه‌، به‌م شێوه‌یه‌ی نووسیه‌وه‌:-

به‌ها: نه‌روژ، کولان، جۆزه‌ردان.

هاوین: پوشپه‌ر، خه‌رمانان (خه‌زه‌لمه‌ر)، گه‌لاویژ

پایز: ره‌زه‌ر، گه‌لاریزان، سه‌رماوه‌ز.

زستان: به‌فرانیار، ریی‌به‌ندان، ره‌شه‌مه.

ر- له‌ لاپه‌ره (۳۶) دا هه‌لبه‌ستێکی خۆی له‌سه‌ر که‌ره‌سته‌ی جۆت ودره‌و، له‌ ژێر ناوی «هه‌لبه‌ستێک له‌سه‌ر که‌ره‌سته‌ی جۆت ودره‌و» بلاوکردۆته‌وه‌، له‌ (۱۰/۱۲/۱۹۶۸) نووسیه‌یه‌ به‌هۆی ئەم میژوووه‌ بۆمان به‌دیار ده‌که‌وێ که‌ مامۆستا «داود» جوویتیاری سه‌پانێکی باشی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بووه‌.

ئهمه‌ش چه‌ند دیریکێ ئه‌و هه‌لبه‌سته‌یه‌:-

که‌ره‌سته‌ی جۆت لای گه‌شتمان دیاره
نه‌ک تۆد مه‌رو خه‌رته‌و به‌یاره

په‌ریزو خه‌رته‌و شوو گه‌ردو وه‌رد
هه‌وچارو گاسن دوژمنن له‌ نه‌رد

له‌نیوه‌ی ره‌زه‌ر، گه‌لاریز گه‌ستی
سه‌رماوه‌ز هه‌ندێ ره‌ش ئه‌بێ ده‌ستی
که‌ره‌ست رێک ده‌خا، کاکێ کورده‌وار
له‌هه‌رته‌و خه‌په‌و مژانه‌و هه‌وچار
هتد.....

ز- له‌ لاپه‌ره (۲۹ تا ۴۸) باسی «که‌ره‌سته‌کانی جۆت کردن» ی یه‌ک به‌یه‌ک زۆر به‌جوانی و ناوشکراییی روون کردۆته‌وه‌، له‌ لاپه‌ره (۴۰) شادا مامۆستای هونه‌رمه‌ند «ئه‌سکه‌نده‌ر» ئه‌ومنده‌ به‌ کارامه‌یی و هونه‌رمه‌ندانه‌ که‌ره‌سته‌کانی به‌ وینه‌یه‌ک کێشاهه‌، که‌ به‌بێ ماندوو بوون و بێ‌زاری خۆینده‌وار ئی تی ده‌گات.

بۆه‌وه‌ی جی‌ی دل خۆشکه‌ری‌یه‌و، زاننیه‌تانه‌ ده‌بیزنیت، مامۆستا «شه‌رۆل» هاتوووه‌ زۆر به‌ شاره‌زایی و ئه‌هاتووانه‌ چه‌ند وشه‌یه‌کی گه‌رانی پێناسه‌وشی کردۆته‌وه‌، که‌ له‌لای نه‌وه‌ی نووی بگه‌ره‌ هه‌تا ئیسه‌و مانانیش له‌بیر کراوه‌ یا هه‌چی ئی نازانین، له‌وانه‌: «په‌ره، ره‌یاس، تووخب، به‌یار، به‌ربه‌یار، به‌ریار بر،

خرته، شوپر، ومردانهوه، هيشكاووز، تەراووز، تەرەكار، خىلوك، لات، ناوبەرە، سەدە، ھۆدانەو، ھاوئىر، دوورەگا، بوورە، قوركىل».

دەمگىرى ئەو ووشانە بىكرىنە ناوى كوكا نووسىنگەى تاييەتى تاكو ئەم ووشەو ناوانە ھەتا ھەتايى بىنئىتەو، لە بىرمان نەچنەو، نەو، نەو، (نوئى) مان لىيانەو، بى بەش نەبن و، ووشە گرانە بىگانەكان نەبىنە ھەوتىنى مېشىكى لاومكانمان!!

س - لە لاپەرە (۶۲-۶۷)دا، بە ووردى باسى «جۆر بابەتەكانى توكردىنى» كىردو، لەوانە: «توكردىنى سەربەخو، توكردىنى نيوە تو (بەتو)، توكردىنى بەتايو، بەكرى گرتنى زەوى چاندن، رەھن نگرتن، شكارتەى رەنجبەر، شكارتەى خوئى و خووشەويستان، شكارتەى مەلاى دى، قەرسىل چاندن» بەراستى زىرەك و شارمزاىانە ھەمووى يەك بەيەك باس كىردو، وەكو يەككىكى وا كە بەخوى بەم جۆرە توكردناتە ھەستابى.

ش - لە لاپەرە (۷۱-۷۲)دا، «مەرجى رىكەوتنى سەپان بەم جۆرە بوو»، لە (۱۴) خالى سەرەكى دا دەست نیشان كىردو. ھەرەھا لە لاپەرە (۷۴-۷۸)دا، «كەرمستەكانى درەو (دورنە)ى يەك بەيەك روون كىردو، لەوانە: «داس، داسووك، قەرانگ، قەيناغ، ھەسان، كەرمەدان «كەرمشاخ» كوندەى ئاو، دۆدانە، سىنپەرەكە «رەشمالوكە»، مەرەغان».

ص - لە لاپەرە (۷۸-۸۲)دا، چەند ووشەيەكى تىرى ئەو بابەتانەى كە پەيوەندىيان بە جوت كىردنەو ھەيە شى كىردو، ھەو زۆر بە جوانى و رىك و پىكى، لەوانە: «تەبارە، گاز، بەر، سووارە، مەرۆ (مەلو)، باومش، گىشە، گەلاويز، گىشەكەر (تيلەكيش)، سەپان، پالە، سەرپالە، قارە، ووشى، داوەر، پەريز، كوگە، كوندەرانى پەريز، بەركوت، زبارە، سەربرانە، سەربرانەى شوپانكارە، قوپەن، قەرمخەرمان».

ع - لە لاپەرە (۹۲-۹۶)دا، (چەنداب و نەرىتى سەپان و درونە)ى زۆر بە لىو، شاوھى و شارمزاىانە لىك داوئەو، وەكو سووارە بلىندكردن، ملەى سەپان، شەرە داسى سەپان، بەسەردا سوورپانى سەپان، سەربرانەى دورنە، زبارەى ھاوپەريزى، خواردنى كەرەى ناو كەرمشاخ، چەند ووتەى نەستەق لەسەر چاندن و دورونەو جۆخىن و پەرمەوتن».

غ - لە لاپەرە (۹۶-۱۰۰)دا، «باسى شەغرو پىك ھىنەرەكانى شەغەرەى زۆر بە تەواوى و دروستى يەو، يەك بەيەك و بەش بەبەش روون و لىك داوئەو، ماموستاى ھونەرەندىش كاكە ئەسكەندەر لە لاپەرە (۹۸)دا بە وىنەيەكى زۆر ئاشكراو روون بەشەكانى بوخوئىندەواران خستوتە روو.

ف - لە لاپەرە (۱۰۴-۱۱۶)دا، زۆر بەچاكي باسى جۆخىن كوتىن (بەگىرە بەچان (كوتەر) و جەنجەر و پىكھىنەرەكانى جەنجەرى) كىردو، بە ھەموو بەش و كەل و پەلەكانى، لە لاپەرە (۱۱۰-۱۱۱) شدا بە دوو وىنەى ئاشكراى روون، جەنجەر و پىكھىنەرەكانى خراونەتە روو، كە لە لاين ھونەرەند كاكە (ئەسكەندەر) كىشراون، پىكھىنەرەكانى جەنجەر ئەمانەن: [حوشتروكە، توپى جەنجەر، پالتە، كلدانە، تۇقى توپ، كلچووكە، سىروكە، شىروكە شوونكى حوشتروكە (چوار قولى دەفەى جەنجەر، دەلاقەى حوشتروكە، دەفەى پاش و پىش، پردوكەى جەنجەر، پردى دانىشتن، دار ئەقربە، حەلقەى ئەقربە، تىرەى حوشتروكە، بەستەكى جەنجەر، دار بەستەك، چاپخانوكە (كوچ كوچە)].

ق - لە لاپەرە (۱۱۶-۱۲۶)دا، چەندان ووشەى فولكلورى تاييەت بە جەنجەر و كوتانى پىناسە كىردو، بە لىھاتووي شى كىردنەتەو، لەوانە: «جەنجەر دابەستان، جەنجەر بەردان، جەنجەرەوان، چاو، رۆخە، زنجىرەى جۆخىن، گورىس و زنجىرەى ناو تىرەى جۆخىن، دار جۆخىن، قرشە شكىن، ھوردە كوت، پى وەرگىران، بەرگرتنى جەنجەر، پى ھەلدانەو، رەندەى جۆخىن، لاجاوى وولاغى جەنجەر، شەنەبا، تارمە، بىرەبا، بىرۆك، شەنەى ئاسن، شەنەى دار، كوزز، بن جۆخىن، بىزىنگ، سەرەند، رەوسە، رەوسەبىر كىردن، تاپووى عەرد، زەمكاتى شەرە، عەمبار، چال، لەودە، سەركوت، دەست بال، پشت بال، ئاو خۆرەو، رووبە، قەزناغ، عەلبە، دار رووبە، دەست، زىادە، شەقل، شەقلجى، سەركار، قاومچى، خويزە، رەشكە».

ك - لە لاپەرە (۱۲۶-۱۲۸)دا، خولە باسى (شەنەباورىكخستنى تارمە و رەوسەبىر كىردن و قسەى جوان و ئايىنى يە كەلكەكان ھەرباس ناكىرى كە بە ئاوازە دەنگ خۆشەكانى چۆن رازاندوتەو، زۆر بە ھىمنى و وورپاىانە يەك بە يەكى باس

کردون، ئەومتا لە کاتی ڕەوسەبێ کردن دا لە سەرەتاوە بە مە
- مستیان پێ کردوو:

بسم الله الرحمن الرحيم

بەناوی هەر چار یاری نەبی
ئەبو بەکرو عومەر و عوسمان و عەلی
ڕەزاو رحمەتی خودایان ئیسی
لەسەر مەو موسەلمانان بە عامی
ئینجا بە یەک یەک و دوو، دوو تا دەگاتە دە، دە، دەیان

تەواو دەکردو بەردەوام دەبوون لەم ڕەوسەبێ بڕکردنەیان دا.

ا - لە لاپەرە (۱۳۹ تا ۱۵۰) ی ئەم بەرەمە فولکلۆری بەی
ماموستا «داود» فەرەنگێکیکی بو ئەو زاراوو وشە گرانانە
نو ئەو کتیبە ئامادە کردوو، بەلام چ ئامادەکردنیک، زۆر رێک،
زۆر بە تواناو ئاشکرا، زۆر ووشەیی بە کەلکی فولکلۆری
کوردەواری خستۆتە بەر دەست ڕۆشنییرانی کورد.

ب - لە لاپەرە (۱۵۱) ی ئەم بەرەمەدا، سێ لاپەرەیی بو
(هونەرماند ئەسکەندەر عوسمان) تەرخان کردوو، کە بریتی یە
نە کورتەیی ژبانی هونەرماندی ناوبراوو، هەندێ لە تابلۆکانی ناو
هیناوه، چونکە ئەم هونەرماندە وینە فولکلۆری بەکانی سەر
لاپەرەیی ئەم کتیبەیی رازاندۆتەوو هەموویان لە دەستکردی
ئەون.

بۆیە باس کردنی ژبان و بەسەرکردنەوی بەم شیویمە لە جینگای
خۆی دایە.

ج - لە لاپەرە (۱۵۵) شدا، ماموستا «داود» سوپاسی چەند
بەرێزێکی کردوو، کە یارمەتیان داوه بو نووسینەوو
خۆشنوویی و بەرگ کێشان و چاپ کردنی.

دووم: لایەنە کەم و کوری و ناتەواویەکانی کتیبەکە

لێرەدا لایەنی ناتەواوی و کەم و کوری کتیبەکە دەست نیشان
دەکەین و راستیەکان دەخەینە ڕوو.

۱ - لە لاپەرە (۲) ی ئەم بەرەمەدا، نووسەر (ماموستا داود)
هاتوو، وینەیی خۆی و کورتەیی ژبانی لە چەند دێرێکدا
بلاوکردۆتەوه، کە نە دەبوو ماموستا لێرەیی بلاوکردایەتەوه؛
بەلکو وا چاکتربوو لە دوا لاپەرە، یا ئەومتا لە سەر بەرگی داوه
ئەم کتیبەیی بلاوکردایەتەوه؛ لەمەیش زیاتر دەیتوانی

«ناومخن، ناومرۆک» ی لە جینگەیی ئەودا بلاوکردایەتەوه،
ئەمەش تەنیا لە لای ماموستا «داود» ڕووی نەداوه؛ بەلکو لە لای
ئێمەوه زۆر بەی نووسەرانی کورد ئەم لایەنەمان فەرمانۆش
کردوو، پەیرەوی ناکەین، بە پێچەوانەیی کتیبە عەرەبی و
بێگانەکان کە (ناومخن) لە سەرەتا دا دەنووسن، ئەمەش
سوودی زانستی و ئابووری زۆری هەیه، با ئێمە و مانانیش وەکو
وولاتە پیشکە و تەمکان لایەنی زانستی و نوێکاری پەیرەو
بکەین، لەوانە لە بەرەمە (میسری) یەکان ئەم لایەنە زۆر
دەبینرێ و دیتە بەرچاو، وەک لەم نموونانەیی خوارەودا،
کە هیندیکیان هەر بو نموونە دەیان هیننەوه: -

لە کتیبە «دەروونزانی پەرەدەیی - علم النفس التربوی» کە لە
بلاوکرداوەکانی کتیبخانەیی «النهضة» ی میسریە سالی
(۱۹۷۲) ز چاپکراوه.

یا لە کتیبە «رەگەزو دەروون - الجنس والنفس» لە ژبانی
مرفقیانەیی، کە لە نووسینی (د. عەلی کەمال) ه، لە سالی
(۱۹۸۵) دا چاپکراوه بەدی دەکری.

لێرەدا هەر مەبەستمان ماموستا «مەلا داود» نیه بەلکو گشت
نووسەرانی کوردە لە پیش هەمووشیانەوه ئێمە و مانان کە وەکو
داواکاریە کە بەس؟! -

ب - لە لاپەرە (۳۹) دا، هەلبەستێکی «شیخ ئەنوەری سەید
ئەحمەد» کە تەنھا چوار دێری ئی بلاوکردۆتەوه، وەکو من بیزانم
و ئی ئاگادارم ئەو هەلبەستە گەنی لەوه درێژترە کە ماموستا
«داود» نووسیویە، پێویست بوو ماموستا هەمووی
بلاوکردایەتەوه، چونکە هونراوەکە گەنی جوانە، ماوهی چەند
سالی کە لەمەو پیش لە مانی خۆیاندا لە ماموستا «شیخ ئەنوەر»
وەرگرت تا لە کاتی کردنەوهی یە کەم پیشانگای فولکلۆریمان کە
لە ڕۆژی ۲۶/۳/۱۹۸۶ کرایەوه؛ بینەرانی پیشانگاکە
هونراوەکە بخویننەوه، چونکە پەڕەندیی بەو کەل و پەلانیوه
هەبوو کە لە پیشانگاکەدا خرابوونە ڕوو.

ماموستا ئەم چوار دێرەیی بلاوکردۆتەوه: -

کاروباری جوت دەزانن چی دەوی ئەی رەنجبەرانی
دارکراوو بن مل و نیرو مژانە و کۆپەرەن
چیتیری پێویستە بی شک زەنگولە و هیرتە و خەپە

جوئی خوتان دابہستن لیخوین راسته و چه په کهچی نهمه تهواو کهرمکهیهتی، زور جوان و بهمانیه که دملیت:

جوتکه کهت باژو به بی ترس و لهرز راسته و چه په بی فلاحهت کاروکردهی تو همسو گالتو که په با بزاین چیتری پیویسته بو کیلانی عهد یعنی بو جوت کردن و بو هلدیننی دهشتو هرد بیگومان دو «گا» ویا دو «ئیستری» چاکن نه مین ئیستری رههوان و زاناو شارهاو نازاو به تین مامی جوتیار تاکو بیکیلی زهوی و بیکا به ورد تا گریی لی بیرنی بیگیری به خاکو تورو گورد تودهریکسی شارهاش پیویسته بو تو کردنی دانه ویله و گنم و جوشی پیدموی بو چاندنی کاکسی جوتیار تیگه نهو باس و خواسته بو تووه لهو شتانه کاروباری جوتکه کهت پیک هاتووه جا نه بی تو یاری جوتت بی هتا زوو دمرکهوی تا له نیو میللهت له کارو کردهوی خوت سرکهوی تا ژیان و نان و هزرانی بخریته نیشتمان تا بژیو سر به ستو نازاد بی همسو کاتو دهمان تا نه جاتت بی له کوکو کارمساتی دوژمنان تاکو رزگار بی له دست کورتی و له چنگ تالی ژیان

زور جوان تر بوو نه گهر ماموستا «داود» همووی بنوسیبایه، چونکه ماموستا «شینخ نه نومر» به شیویه کی نووسیوه تام و چیژی له گهل هونراوه کی ماموستا «داود» جیایه، بیجگه له ومش ماموستا «شینخ نه نومر» وکو هونریکی ناوچهی کوینی و، ماموستا «داود» وکو ماموستاوو، شارهایه کی «دهشتی قهراج» ی ئینجا زور ریگ تر دهمچوو، یا نه وها بیگوتایه نه م چهند دیره به شیکه لهو هله بسته دریزه ی ماموستا «شینخ نه نومر» که دهرباره ی کهرسته ی جوت و درهو دایناوه.

ج - له لاپه ره (۵۶) دا، وینه ی جوتیار یکی دست کردی بلاو کردوته وه، دهیتوانی وینه یه کی راسته قینه ی بلاو بکردابایه وه، چونکه روون کردنه وهی تیدا نیه تاکو بلین

پنویست بوو به دست بکشرایه.

نه وینه یه، گهل وینه ی تری کشتوکالی به ناسانی له لای ماموستا دست دهکوت، چونکه وکو کوتمان ماموستا دهشته کی یه تاکو نیستاش بگره هر له دهموهی شار ماموستایه.

د - له لاپه ره (۶۰) دا نووسیویه: «به لام زستانان له کاتی روژ هلاتی جوتیاره کان له گوند مکان دهمچوو، هرکه سی ته داره کی جوتکه کی به تنکیشی وولاغه کی وهدمکردو به خوشی عارهی سواری وولاغه کی تر دهموو، نهوی تری قه تارکیش دمکردو دهستی به حیران کوتن دمکرد به تاییه تی نه گهر جوتیاره که لایوایه هستی دلدارو یاری هه بوایه». دهموایه ماموستا نمونه یه کی لهو جوړه (حیرانانه) ی بهینابایه وه، نه وکاته به تام تر دهموو.

ه - له لاپه ره (۶۱) دا، باسی جوت دابهستان و بهردانی و هاتنه وه بو ماله وهی کردوه شتیکی بچوکی له بیر کردوه، نه ویش «ولاغی شیتان و چه موش»، چونکه هر وک دهمانین نه گهر یه کی له وولاغه کانی «هینستره کانی» شیتان بوایه، زور ناوری بدابایه وه، نه وه جوتیاره که هلدوستا به پارچه لبادیک «به رچاوه کی» بو دمکرد، واته لچاوی لای دهموهی پی دهمبستایه وه تاکو نه توانی ناورداته وه، راست بر او نه چیته وه ناوختی.

هندی وولاغی تریش هه بوون (چه موش) بوون، نه یان دهینشت جوتیاره که دایان بیهستی، ناچار جوتیاره که چاوری هردوو وولاغه کی دهمبستایه وه به هو ی چه فیه یه ک یا هر شتیکی تر بوایه، تاکو دای دهمبستان و راسته ری دهموون ئینجا چاوی دمکردنه وه یا نه وته بو هینستری شیتان جوتیار هلدوستا ته نها «کاه» به ته نها دداین، واتا بی (جوت) تاکو ته می دهموو!!

و - له لاپه ره (۶۷-۷۰) دا، باسی «هندی له نه خوشیه گانی دهغل و دان» ی کردوه. وکو: «کرم، مشک و جورج، ژنگ، کیسه له، سن، کورک، هور بردی، پیک بره، قوته گول و په لپسه» نازانم له پال نه مانه زیانی (گولله) کلوی چون له بیر کردوه چونکه نیمه همومان دهمانین که کولله گهل زیان به دهغل و

دان دهگه یینی به تاییه تیش «جۆ»: هه تاکو ئیستا که گه لی سالی میژوویی به هوی کولله وه ناو دهری، به تاییه تی ئه و سالی که کولله لی هاتوره ده لئین: «ها سالی نه هاته که ی هاتنی کولله!!» . بئجگه له ویش نازانم ماموستا چۆن له سه پانانی گوئی لی نه بووه، که زوربه ی زوری سه پانه کان دهرباره ی کولله ئه م چهند کۆپله یه یان گوتوره چونک: «ئده له کولله داخ دار بووینه بۆیه نارهبازی خۆیانیان به ههلبهستی دروونه دهربربووه، که گوتویهانه:

کلو هاتیه پی خوره
سه پانان مره مره
تیله کیش مه مکی خزه

ی - له لاپه ره (۷۰) دا، له باسی (درونه کردن و نه دامانی و که رهسته کانی) دا نووسیویوه ده لی: «ده غل و دان که به ژنی فراندو قۆپه نی لی پهیدا بوو! ومیا ده غل که رویشکه ی کرد، ئه وای برای که شتیارمان هه رگیز سه ر له ده غله که نابری و ده ست دمکات به پیشکنین و هه لکیشانی گیاو گوئی زیان به خش له ده غله که دا، وه کو: زیوان و کوتکه و سوازهدره و په روئشه .... هتد». ههروه ها پارێزگاری دمکات له که نگر و کاردی که ره.

جاری له لای هه یوه واته له پئشه وه ده بویه له ژیر ناویکی سه ربه خو باسی بژارکردنی بگردایه، چونکه ئه و رسته یه ی که ماموستا باسی کردوه که ده لی: «پشکنین و هه لکیشانی گیاو گوئی زیان به خش» له کورد هوار ی دا له لای خاوه ن ده غل و دانان به یی ده گوتری: «بژارکردنی ده غلو دان» .

جگه له ویش وا بزانم «په روئشه» بژار ناکری چونکه بنکه ی زۆر له زهوی دا دمکوتی و په لکه کانی به خوئی وشک ده بی، هیچ زیانیکیش به ده غله که ناگه یینی چونکه بژار بو ئه و گیاو گۆلانه یه که زیان به ده غل و دان ده گه یه نن، ههروه کو ماموستاش وای گوتوه که واته «په روئشه» زیان به خش نیه، که زیان به خشیش نه بی بۆ بژار بکری به تاییه تی ئه گه ر ماندوو بوویشی زۆر بوئی بۆ هه لکه ندنی.

له وانه ناوی چهند گیا یه کی تری نه هیناوه وه کو: «گیا که نمه و، زه رده دره» له گه ل هه مو و نه وانه ش ماموستا «داود» بژاری گه وره ی له بیر کردوه ناوی هه ر نه هیناوه، بژاری گه وره:

ئه وه بوو هه لدهستان شاره مشکیان ده دیته وه ناچار ده بوون قانگی بدهن !!

یه که م جار هه ندی (کا) یان ده هیناو کونه کانی تریان ده په ستایه وه، ته نها له کونه گه وره که ی (کایان) تی دمکردو، ئاگریان تی به رده دا «قانگیان» ده دا مشکه ش ناچار له بهر ئه م قانگدانه ی ده توپی !!

له بهرچیش وایان دمکرد چونکه «ئه و مشکه» ده غل و دانی گوئی بر دمکردو هه ر له باسکی یه وه را ده بیر یه وه، هه مویشی خه سارو په سار دمکردو ده ی فه وتانده .. سال هه بووه ناوچه یه کی به ته وای دادمگرت و سالانی تریش هه بووه، هه ر نه بووه، به لام دوا ی به کاره ی تانی ته راکته رو ئامیزی نوئی توکردن ئه و مشکه که م بوئه وه چونکه زهوی یه که له بئه وه را هه لده ته کینی، به پئچه وانه ی هه و جاروسی گاسن و پئنج گاسنی سه رده می کۆن.

ر - له لاپه ره (۷۶) دا له که رهسته کانی دروونه له «کونده ی ئاو» دا توشی هه له یه کی بچوک هاتوه، که نووسیویه: «کونده ی ئاو پئسته ی بزنه له کاتی سه ر برینا که ولی ناکن و دهری ده هینن، یانی پئسته که ی له ناوه ندی را شه ق ناکن به لکو به هیمنی گوئشه که ی له ناو پئسته که ی ده که نه وه پئسته به ساغی ده مینیتیه وه، جه فت و په لکه هه نارو مازی تیده مکن، له کونده ی ئاوی ته نها جه فت به کار ده هینن نه ک «په لکه هه نار» چونکه کونده که زه رده دمکات. ئه م په لکه هه نار به مه شک به کار دی.

ز - له لاپه ره (۹۳) دا نووسیویه: «له گه رانه ویش داب و نه ریتی خوئی هه بووه، سه پانه کان له دوا ی سوار بوونی وولاغ و که وتنه ری بۆ گه رانه وه ی دی ده ستیان به گوتنی چهند گۆرانه ک دمکردو ئه وانی تریش له دوا یان ده گه یه وه جووری گۆرانه کانیش ئه مانه بوون:

به بووکیان هه لده گوت، وه یا گۆرانی ی حاجیله، حاجیله هه بوو (هی هۆره و شه مال ده دا له دار) یان دمگوت تا ده گه یشتنه بن گوندی ئه و جا کر ده بوونه وه، هه رکه س په رته و خوا حافیزی له یه کتری دمکرد.

ده بویه ماموستا نمونه یه کی ئه و حاجیله حاجیلانه ی بلأوبگردایه وه، وه کو ئه م نمونه ی خواره وه، که بلأوی ده که یه وه:

هه‌ی حاجیله هه‌ی حاجیله و مره خواری به کوفیله
 خوشکی دهمه‌ی به به‌رتیله به‌ماری دنیایی قایله
 هه‌ی حاجیله هه‌ی حاجیله بو و کمان هینا به به‌رتیله
 حاجی دمری نه‌ز حاجیمه ساحینی قه‌سری سپیمه
 حاجی دمری حاجی ناکهم قه‌سری سپی به‌تار ناکهم
 له‌گه‌ی جارانی ترا به‌سهر و مرز مگانی سبال و بایی شه‌مالیان دا
 کوتووه، و مگو ئه‌م نمونه که ده‌په‌نینه‌وه، ده‌بویه ماموستا
 «داود» هه‌ر هیچ نه‌بویه یه‌ک دوو کۆپلی ئی بلا و بکردنایه‌وه،
 له‌وانه:

بایی شه‌مار به هاوینی
 دمیدا له رهنده‌ی چوخینی
 خه‌و خوشه له‌گهر هه‌میننی

★ ★ ★
 به‌مار به
 له رهنده‌ی
 له‌گهر هه‌میننی
 ★ ★ ★

بایی شه‌مار به هاوینی
 دمیدا له رهنده‌ی چوخینی
 خه‌و خوشه له‌گهر هه‌میننی
 یا ئه‌ومتا هه‌ندی جاراز ئیواران له‌کاتی گه‌رانه‌ومیاندا که به‌رمو
 مال ده‌بوونه‌وه، کولنده کولنده‌میان ده‌گوت، یه‌کێک ده‌ی گوت و،
 ئه‌وانی تریش به‌یه‌که‌وه ده‌میان گه‌رایه‌وه، له‌به‌ر ئه‌ومش بوو تا‌کو
 دهردو که‌سهری دلیان و ئه‌و ماندووبونه‌یان به‌هوی ئه‌م کولنده
 کولنده گوتنه‌وه به‌با بکردایه.
 گوتنی کولنده کولنده‌ش سه‌رمتا به‌هوی ده‌ست پی‌کردنی
 سه‌ربه‌نده‌که‌یه‌وه ده‌گوتراو، ئینجا گهرم ده‌کراو، پیندا ده‌چوون،
 ئه‌مش سه‌ر به‌نده‌که‌یه‌تی:—

هه‌ی کولنده کولنده کولنده
 به‌ژن و بارای برنده
 ئه‌و جی‌ی یارمی ئی نه‌بی
 ئی بخینی قه‌لی قونده

دوای گوتنی ئه‌م سه‌ربه‌نده ئینجا کابرای به‌سته‌بیژ گهرم
 ده‌بوو، پیندا ده‌چوه خواره‌ومو، به‌زوریش به‌سهر کاته‌کانی
 رۆژیان هه‌لداه، (به‌یانیان، نیومرۆیان، ئیواران، نیوه شه‌وان)
 و هه‌کو ئه‌م نمونه‌نایه‌ی خواره‌وه:—

هه‌ی کولنده کولنده کولنده
 به کولنده‌که‌ی به‌یانی
 قوند مره‌ی بیلا له‌پی که
 ته‌شرفت بی لو کانی
 گوتمی بینه ماچت که‌م
 نه‌که‌ی دایکت بزانی
 ★ ★ ★

هه‌ی کولنده کولنده کولنده
 به کولنده‌که‌ی نیومرو
 تیرمکی له جه‌رگی دام
 له درم بویتسه سی به‌رو

★ ★ ★

هتد

س - له‌لاپه‌ره (۱۰۲-۱۰۲) دا، که باسی شه‌غره کیشانه‌وه‌ی
 کردووه، ده‌بویه شه‌غره‌ی بچوک و گه‌وره‌ی لیک بکردایه‌ته‌وه،
 چونکه شه‌غره‌ی کچکه هی گوتی دریزان و، هی گه‌وره‌ش بو
 هه‌یستران بووه.

ئه‌مه له‌لایه‌ک له‌لایه‌کی تریشه‌وه، چه‌ند وورده‌کاریکی
 تری شه‌غره‌کیش و کیشانه‌وه‌ی له‌بیر کردووه، و هه‌کو: ئه‌گهر
 شه‌غره‌کیش مندال بوایه ئه‌وه هه‌لدستان شه‌غره‌که‌یان زور بو
 قایم ده‌کردو، منداله‌که‌یان سواری که‌ریکی تر ده‌کرد به‌تایه‌تی
 ئه‌گهر رینگا دوو بوایه‌و، هه‌یستره‌که‌ش جه‌موش بوایه، ئه‌وه
 هه‌موو دم گوتی دریزیکی هه‌یمنانه‌یان بو منداله‌که‌ ته‌پان
 ده‌کردو، هه‌یستره‌که‌ی به‌دوای خویه‌وه راده‌کیشا تاوه‌کو
 منداله‌که‌ به‌رنه‌داته‌وه‌و، ده‌ستی نه‌شکینی، چونکه زور جار
 شتی وای رووی داوه.

هه‌روه‌ها باسی ئه‌وه‌ی نه‌کردووه که له کاتیکدا گهر
 تیله‌کیش پی نه‌وه‌ستایه یا ئه‌ومه‌ته نه‌یتوانیایه یه‌کی له سه‌پانه
 نایه‌غه‌کان یاریده‌ی دهدا. گه‌لی جاریش سه‌پانی نایه‌غ خوی
 به‌شتی ترموه خه‌ریک ده‌کرد، یا ئه‌ومتا درویه‌کی گه‌وره‌ی
 ده‌دیته‌وه‌و ده‌ی گوت: زگم دیشی یا ده‌ی گوت: نیومرو نانم
 نه‌خواردووه یا ده‌ی گوت: ئه‌مشه‌وه سه‌رمام بووه، ئه‌وانه‌شی
 هه‌مووی درو بوو، شه‌رمی کردووه بلی ناتوانم یا ماندوو بویمه

له‌بەر ئه‌وه‌ی نه‌وه‌کو تیله‌کیش بزانی بویه ئه‌و فرۆفراڤانه‌ی دمکرد!!!

که‌چی هه‌ندی وولاغی شه‌غرمکیش هه‌بوو به‌ینی ئه‌وه‌ی هیچ که‌س به‌یئینته‌وه‌ بۆ گوندو سه‌ر جوخینی قرشه‌ی به‌خۆی هاتوته‌وه‌، دوا‌ی به‌تال کردنی قرشه‌که‌ یه‌کێک بردویه‌تیه‌وه‌ بۆ سه‌ر په‌ریزی. یا ئه‌وه‌تا زۆر جارن شه‌غره‌ی له‌نیوه‌ی زی‌دا «ده‌زا» واتا شه‌غرمکه‌ ده‌که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی و قرشه‌ی لایه‌کی به‌لایه‌که‌ی تر‌دا ئاوا ده‌بوو... ئه‌وجا شه‌غرمکیش ده‌ی گوت: ده‌ک کۆراییت ئی که‌وی تیله‌کیش له‌گه‌ل خۆت شه‌غره‌ خیانته‌؟ له‌کیشتانان و نیوه‌روو عه‌سران و ئیواران و نیوه‌شه‌وان هینسته‌ره‌کانی ئاوا ده‌دان له‌پیش روژ ئاواش هه‌لده‌ستا وولاغه‌کانی شه‌غره‌ کیشانه‌وه‌ی له‌سه‌ر قرشه‌ی جو‌ی مه‌سته‌یه‌وه‌ تا مال نوستانان ئینجا ده‌ی هینانه‌وه‌ ماله‌وه‌و، زۆر باشی ده‌به‌ستانه‌وه‌ تا‌کو بۆ به‌یانی به‌ر نه‌بن و شه‌غره‌ی پی بکیشینه‌وه‌.

له‌ کوردمواریش دا «زبارمو ده‌سته‌وایی» له‌ شه‌غرمکیشانه‌وه‌ش هه‌ر هه‌بووه‌و له‌گه‌ل یه‌کتیری له‌ نیوان ماله‌ دراوسی‌کانی جووتیاراندا.

ش - له‌لایه‌ره (١٣٩، ١٥٠) دا فه‌ره‌ه‌نگه‌کی بۆ وشه‌ گرانه‌کان کردوه‌وه‌، له‌هه‌موویانیش سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌ست هیناوه‌ ته‌نها له‌ دوو وشه‌دا نه‌بی که‌ پتر پیوستیان به‌ روون کردنه‌وه‌ هه‌بوو:

١ - له‌وانه‌ وشه‌ی «هۆزهبانه‌»، مامۆستا نووسیه‌ی: «ناهه‌نگ و خۆشی داومتی له‌دایک بوونی منداله‌».

هه‌موو نه‌وه‌ی نو‌ی ئه‌مرۆمان وا به‌ ئاسانی له‌م وشه‌ پیمانایه‌ ناگه‌ن؛ به‌لکه‌و پیوست بوو بیگوتایه‌: «له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ ئافه‌رمێک مندالی ده‌بیت به‌تایه‌تی کورچه‌ند که‌سێک ده‌چنه‌ لای دایکی منداله‌که‌و، پی‌ی ده‌لێن: کێ خالی منداله‌که‌یه‌؟ ئه‌ویش ده‌ی گوت: فلان که‌سه‌، مه‌رجیش نه‌بوو خالی راسته‌قینه‌ بی، دایکه‌ کێی به‌خالی دابنی‌و به‌ برای خۆی بژمیری ئه‌وه‌ ئه‌و ده‌بیته‌ خالی منداله‌که‌، ئه‌وانیش ده‌یان گوت فلان تو ده‌بی هۆزهبانه‌مان بۆ بکه‌ی، تو خالی! ئه‌ویش ناچار قه‌ندی شه‌کری دمکری و چایه‌کی زۆر خۆش و به‌تامی بۆ لێدنه‌مان، ئه‌گه‌ر نا به‌

دارییان وه‌ دمکرد، ئه‌و که‌سه‌ی نه‌به‌یشتابایه‌ به‌ داری‌ی وه‌ بکه‌ن، ئه‌وه‌ هۆزهبانه‌که‌ی ده‌که‌وته‌ سه‌رو، ئه‌و به‌ ئه‌رکه‌که‌ هه‌لده‌ستا .»

ب - له‌ وشه‌ی «هه‌لیکسه‌» دا، نووسیه‌ی: «هه‌لیکسه‌ یاریکی منالانه‌یه‌. ده‌بوايه‌ بلیت: یارییه‌کی مندالانه‌ی کچانه‌ له‌ ته‌مه‌نی (١٠-٧) سالی‌دا دمکری.»

بیجگه‌ له‌ وه‌ش ده‌بوايه‌ مامۆستا «داود» وشه‌کانی ئه‌م فه‌ره‌ه‌نگه‌کی به‌پی‌ی پیتی ئه‌لف و بی‌ی کوردی ریکه‌خستایه‌، تا‌کو زانستی‌یا نه‌ تر‌بوايه‌، نه‌ک هه‌ر په‌مه‌کی به‌ری ئی گرتوه‌وه‌، بۆلای کردوته‌وه‌.

له‌ کۆتایی دا هیوادارم له‌م هه‌لسه‌نگاندنه‌دا ناومندی دارم گرتی‌ی، خۆینده‌واران و مامۆستا «داود» یش به‌ مه‌به‌ستی خزمه‌ت کردن ئه‌م نووسینه‌ ساده‌یه‌م ئی وهر‌بگرن و به‌ په‌سه‌ندی به‌فرموون.

سه‌رچاوه‌کان:

١- گۆلیک له‌ ره‌وسه‌ی فولکلۆری کورده‌واری، چاپی یه‌که‌م، داود محمد شرو‌ل، به‌ یارمه‌تی ئه‌مینه‌داریتی گشتی‌ی رو‌شنبیری‌ی و لاوانی ناوچه‌ی کوردستان له‌ چاپ دراوه‌، چاپخانه‌ی «الحوادث» به‌غدا، ١٩٨٧

٢- أسالیب الاختیار والتقویم فی التریبه‌ والتعلیم، س . م لندقل وهرگێرانی: عبدالملك الناشف، د . سعید التل، بیروت - نیویورک ١٩٦٨، ل / ٢٧.

٣- هه‌له‌به‌ستێکی مامۆستا «شیخ ئه‌نوه‌ر سه‌ید ئه‌حمه‌د» که‌ له‌ ١٩٨٦/٣/٢٥، له‌ مانی خویان له‌گه‌رمکی ئه‌ندان‌یاران له‌ خۆیم وهرگرت به‌ ئاماده‌بوونی مامۆستا «معتصم عبدالکریم معروف به‌رزنجی».

٤- علم النفس التربوی، د . احمد زکی صالح، مصر ١٩٧٢.

٥- الجنس و النفس، د . علی کمال، ١٩٨٥.

٦- هه‌ندی داب و نه‌ریتی باوی کورده‌واری، کۆکردنه‌وه‌و ئاماده‌کردن و لیکدانه‌وه‌ی: عومه‌ر ئیبراهیم عه‌زیز، ده‌زگای رو‌شنبیری‌ی و بۆلای کردنه‌وه‌ی کوردی، زنجیره‌ (١٩٥)، ١٩٨٨.